

Hoe God gebeden beantwoordt

***"Ik verlang dan dat de mensen overal bidden,
heilige handen opheffend, zonder toorn en
zonder te twifelen."
1 Timoteüs 2:8***

Hoe kunnen we er zeker van zijn dat God onze gebeden zal beantwoorden? Het is niet genoeg dat we ons geloof in gebed bevestigen. Duizenden ouders hebben bijvoorbeeld in gebed geloofd en God gevraagd om hun kinderen op het slagveld te beschermen, om vervolgens het bericht te ontvangen dat ze gedood of ernstig gewond waren. Het bevestigen van ons geloof in gebed verklaart ook niet waarom een hele natie, wanneer ze bidt voor vrede, zichzelf vaak terugvindt in een draaikolk van oorlog.

Aan de andere kant zijn er duizenden die graag willen getuigen dat God hun gebeden voor de veiligheid van hun kinderen heeft verhoord. Anderen zullen getuigen over de wonderbaarlijke manier

waarop God hen speciale zegeningen heeft gegeven waar ze in gebed om vroegen. Alleen al op basis van ervaring lijkt het dus dat God de gebeden van sommigen wel verhoort, maar die van anderen niet.

Dit is echter niet in overeenstemming met wat de Schrift ons over God vertelt. De Bijbel zegt dat Hij "niet partijdig is". (Handelingen 10:34). Er moet dus een goede reden zijn waarom God sommige gebeden wel beantwoordt en andere niet. Als we die reden kunnen vinden, dan zou dat moeten helpen om het geloof te herstellen van sommigen wiens gebeden schijnbaar onbeantwoord zijn gebleven.

Gebed is een zeer belangrijke fase in de Christelijke ervaring. Het wordt ook op grote schaal beoefend door aanhangers van vele andere religies. Het verlangen om te bidden is een erkenning van onze afhankelijkheid van een hogere macht en de uitdrukking van een besef dat we hulp nodig hebben van een bron buiten onszelf en wijzer dan wijzelf. Ongetwijfeld is God blij met het oprechte verlangen van iedereen die probeert met hem in gebed te komen, omdat het tenminste in die mate een erkenning is van een hogere soevereine macht.

De bijna universele drang om te bidden is te danken aan het feit dat de oorspronkelijke mens, Adam, geschapen was naar het beeld van God. (Genesis 1:27). Als gevolg van de val van de mens

in zonde en dood is het goddelijke beeld in zijn karakter sterk vervaagd en in veel gevallen bijna uitgewist. Toch zijn er nog overblijfselen van over, en één van de manifestaties daarvan is de drang om te bidden. Er zijn misschien ook miljoenen mensen die nooit bidden, maar toch vaak het gevoel hebben dat ze dat zouden moeten doen en een schuldgevoel hebben omdat ze het niet doen.

God is blij met de gebedsgeest van zijn schepselen. Maar waarom verhoort Hij de gebeden van sommigen, terwijl andere gebeden blijkbaar niet verhoord worden? Jezus laat het antwoord op deze vraag doorschemeren in zijn observaties over de gebeden van velen in zijn tijd. Ze baden om gezien en gehoord te worden door de mensen, legde Jezus uit, en dachten dat God hen zou horen vanwege hun "vele spreken". (Matteüs 6:5-7). Hierdoor worden we eraan herinnerd dat er gepaste en ongepaste gebedshoudingen zijn, evenals correcte en incorrecte methoden. Velen die in gebed gaan kunnen oprecht zijn, maar hun methode is ongepast.

De Schrift geeft aan dat er gepaste en ongepaste dingen zijn om voor te bidden. De apostel Jakobus schreef: "Gij vraagt en ontvangt niet, omdat gij verkeerd vraagt" (Jakobus 4:3). (Jakobus 4:3). Het is van vitaal belang om na te gaan wat we het voorrecht hebben om God te vragen om ons gunsten te geven.

We kunnen niet verwachten dat we God om dingen kunnen vragen die alleen onze verbeelding ons ingeeft, en dat onze gebeden dan verhoord worden.

Het doel van het gebed

Er is een goddelijk doel in gebed en het is heel belangrijk dat we dit in gedachten houden als we willen begrijpen waarom sommige gebeden onbeantwoord blijven. God heeft het gebed niet ontworpen als een middel om erachter te komen hoe Hij zijn zaken hier op aarde moet regelen. Hij kijkt niet naar ons om hem te vertellen wat hij moet doen. Hij heeft zijn eigen vaste plannen en doelen, en als we de rijkdom van zijn zegen willen ontvangen, is het essentieel dat onze gebeden hiermee in harmonie zijn. Om de taal van Jakobus te gebruiken: we vragen "verkeerd" als we God op zo'n manier verzoeken dat we hem onze eigen verlangens kenbaar maken in afwezigheid van te zoeken naar zijn wil in ons leven.

In de Schrift worden verschillende soorten gebed onder onze aandacht gebracht. De belangrijkste daarvan zijn gebeden van dankzegging. (Psalmen 92:1). God is ongetwijfeld blij als zijn schepselen Hem erkennen als de bron van hun zegeningen, en daarom hun harten en stemmen in dankzegging tot Hem opheffen.

Er zijn gebeden van aanbidding, die erkenning geven aan de glorieuze eigenschappen van het karakter van de Schepper - zijn wijsheid, zijn rechtvaardigheid, zijn liefde en zijn macht. Het verlangen om God te verheerlijken en onze aanbidding voor zijn karakter te tonen zou het motief voor veel van onze gebeden moeten zijn. - Psalm 29:1,2

Gebeden om Gods barmhartigheid zijn ook gepast. De Schrift spoort alle Christenen aan om goddelijke vergeving van hun zonden te zoeken door te bidden op . (1 Johannes 1:7-9). Paulus spreekt hierover als het "vrijmoedig toegaan tot de troon der genade", om daar barmhartigheid te verkrijgen en genade te vinden om te helpen in elke tijd van nood. - Hebreeënen 4:16

Dan zijn er natuurlijk de gebeden die verzoeken om bepaalde zegeningen of gunsten van de Heer. Daar houden we ons nu vooral mee bezig. Sommigen bidden om gezondheid, voor zichzelf of voor anderen. Sommigen bidden voor rijkdom. Sommigen bidden om bescherming tijdens een reis. Miljoenen bidden om vrede. Het is vaak gebeurd dat burgers van landen die tegenover elkaar staan in oorlog, bidden dat hun respectievelijke legers zullen overwinnen. We zullen aannemen dat iedereen die tot God bidt oprecht is, en natuurlijk vragen ze Hem om

de dingen die hen op dat moment het belangrijkste lijken. Maar rechtvaardigt de Bijbel ons in het geloof dat al deze gebeden verhoord moeten worden in overeenstemming met de geuite verzoeken?

Het zou kunnen dat God het gebed van een ouder voor de veiligheid van hun kind op het slagveld verhoort. Het kan ook zijn dat gebeden voor de vrede van een natie worden verhoord. Als en wanneer zulke gebeden worden verhoord, dan betekent dit gewoon dat het in overeenstemming was met de goddelijke wil om dit te doen. God heeft een vastomlijnd plan, in overeenstemming waarmee Hij over het menselijk ras denkt. Dat plan is niet gemaakt om de grillen en wensen van zijn menselijke schepselen te bevredigen, noch zal enige hoeveelheid bidden zijn plannen veranderen.

"Bidden verandert dingen," wordt er gezegd, maar het verandert Gods plannen niet. God kijkt niet naar ons, noch naar de naties, om te leren welke veranderingen hij moet maken om betere omstandigheden voor ons of voor de wereld in het algemeen tot stand te brengen. Hoe weinig vertrouwen zouden we hebben in een God wiens meningen beïnvloed kunnen worden of wiens plannen veranderd kunnen worden door de welsprekendheid of overtuigingskracht van de gebeden van mensen!

"Uw wil geschiede

In hun gebeden moeten Gods mensen boven alles in hun gedachten en hart het verlangen hebben dat zijn wil gedaan wordt in al hun ervaringen. We hebben hier een uitstekend voorbeeld van in het geval van Jezus. In de hof van Getsemane, toen de Meester gearresteerd en gedood werd, "overvielen hem angst en ontzetting en hij zei tegen hen [zijn discipelen]: Mijn hart breekt van verdriet. ... Hij ging een stukje verder, viel op zijn gezicht in gebed en zei: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze beker aan mij voorbijgaan. Maar niet wat ik wil, maar wat U wilt." - Matteüs 26:38,39

Het was Gods wil dat Jezus als de Verlosser en Redder van de mensen vernedering en dood onderging. Dit belangrijke kenmerk van de goddelijke regeling was voorspeld door de heilige profeten van het Oude Testament. Jezus wilde boven alles de wil van zijn Vader volbracht zien, ongeacht wat dat voor hem betekende. Hij bevestigde dit later, toen hij op het punt stond om gearresteerd te worden. Petrus trok zijn zwaard om zijn Meester te beschermen, die tegen hem zei: "Steek je zwaard in de schede: de beker die mijn Vader mij gegeven heeft, zal ik die niet drinken?" - Johannes 18:10,11

De volgelingen van Jezus hebben het voorrecht om met Hem te lijden en te sterven. Paulus sprak over "gekruisigd zijn met Christus" en hij schreef ook: "Het is u gegeven namens Christus niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden." (Galaten 2:20; Filippenzen 1:29). We worden opgeroepen om in de voetsporen van Jezus te treden, dus we weten dat het niet Gods wil is om ons van alle ontberingen te sparen. Daarom zou, net als bij Jezus, onze grootste zorg moeten zijn dat de wil van de Heer in ons sterfelijke lichaam wordt gedaan. De wil van de Heer kan zijn dat we voor een bepaalde tijd van bepaalde aardse zegeningen genieten. Maar de last van onze gebeden moet niet hierom zijn, maar dat Zijn wil wordt gedaan in elke ervaring van het leven.

Jezus ging hier dieper op in toen hij tegen zijn discipelen zei dat zolang zij in Hem bleven en zijn woorden in hen bleven, zij in gebed konden vragen om alles wat zij verlangden, en dat het hun zou worden gegeven. (Johannes 15:7). Dit lijkt misschien een verzekering dat we het voorrecht hebben om God te vragen om alles wat we toevallig bedenken en willen, maar dat is niet zo.

Let op de voorwaarde die de Meester aan deze uitspraak verbindt: "Indien gij in Mij blijft, en mijn woorden in u blijven." In Christus blijven betekent lid zijn van zijn lichaam, Hij is ons Hoofd. (Kolossenzen

Augustus 2025

1:18). Dit betekent dat zijn gedachten onze gedachten worden en zijn plannen onze plannen. Als onze wil op deze manier volledig aan God is overgegeven, door Christus, dan hebben we geen eigen wil, en daarom zullen onze gebeden geen verzoeken zijn om wat we willen, maar alleen om die dingen die in harmonie zijn met de wil van ons Hoofd. Door dus in harmonie met de wil van de Heer te bidden, kunnen we verzekerd zijn van gunstige antwoorden.

Dit is in overeenstemming met een andere uitspraak van Jezus aan zijn discipelen waarin hij ons vertelt dat het de hemelse Vader zal behagen de "Heilige Geest te geven aan hen die Hem vragen." (Lucas 11:13). Vervuld zijn met de Geest van God betekent dat zijn gedachten ons denken domineren en dat ons leven aan die gedachten wordt aangepast. Dan zullen we God alleen om zegeningen vragen die Hij beloofd heeft te geven, en dan zal er nooit twijfel zijn of onze gebeden wel verhoord worden.

"Uw Koninkrijk kome"

In Lucas 11:1 staat het verzoek van de discipelen: "Heer, leer ons bidden." In antwoord hierop gaf Jezus hen wat nu bekend staat als "Het Onze Vader". In dit

modelgebed wordt ons een leidraad gegeven voor wat we mogen bidden.

Een belangrijk onderdeel van dit korte gebedsschema is de juiste manier om God te benaderen: "Onze Vader die in de hemelen zijt, Uw Naam worde geheiligd." (vers 2). In de Schrift wordt Adam een "zoon van God" genoemd. (Lucas 3:23,38). Maar toen hij zondigde, verloor hij zijn zoonschap: hij vervreemde van God en werd ter dood veroordeeld. Adam's kinderen, het hele menselijke ras, zijn ook van God gescheiden, dus kunnen ze Hem niet aanspreken met "onze Vader die in de hemelen zijt". Dit is een voorrecht dat exclusief toebehoort aan hen die berouw hebben getoond over hun zonden, Jezus als hun persoonlijke Verlosser hebben geaccepteerd en hun leven aan God hebben gewijd in volledige toewijding, of toewijding, om zijn wil te doen. Zulke mensen worden voorgesteld als mensen die Gods Geest van zoonschap hebben ontvangen en dus zijn kinderen zijn geworden. - Romeinen 8:15; Galaten 4:6

Als kinderen van God zullen deze boven alles verlangen om de naam van hun Vader te eren. Dus in woord en daad zal hun houding altijd zijn: "Uw naam worde geheiligd." De naam van onze hemelse Vader op de juiste manier heiligen houdt in dat wanneer we in gebed tot Hem naderen, we dat doen

Augustus 2025

op de manier die Jezus voor ons in de Schrift heeft beschreven. Hij legde uit dat onze gebeden in zijn naam moeten worden aangeboden. - Johannes 15:16

Hier is een reden voor. Als leden van het rechtvaardig veroordeelde ras kunnen we alleen door Jezus, onze Voorspraak, bij de goddelijke troon staan. (1 Johannes 2:1). In Zijn naam en door de verdienste van Zijn vergoten bloed hebben we het voorrecht om "vrijmoedig" naar de troon der genade te gaan om vergeving en alle andere zegeningen te vragen die onze liefhebbende Hemelse Vader beloofd heeft te geven. (Hebreeën 4:16). Als we zijn naam op de juiste manier heiligen, zullen we Hem nooit durven benaderen, behalve via Jezus.

Als we het voorbeeld van het Onze Vader volgen, zullen onze verzoeken niet zozeer voor onszelf zijn als wel voor de zegen van anderen. Dit wordt aangegeven in het openingsgebed: "Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel." (Matteüs 6:10; Lucas 11:2). Het antwoord op dit verzoek zal een antwoord zijn op veel waarvoor mensen door de eeuwen heen hebben gebeden. Dat antwoord zal de legitieme verlangens van alle mensen bevredigen. Het zal vrede, gezondheid en eeuwig leven betekenen voor iedereen die zich voegt naar de rechtvaardige wetten van het koninkrijk van de Heer.

De zegeningen waar het menselijk ras naar hunkert en waar miljoenen voor bidden, zijn allemaal door God voorzien en voorzien door het koninkrijk dat Hij door al zijn profeten heeft beloofd. In deze beloften vinden we veel details van de zegeningen die het de mensen zal garanderen, waaronder het herstel van het leven van hen die gestorven zijn. God is niet onachtzaam geweest voor het lijden van het volk, noch heeft hij zich doof gehouden voor hun noodkreten. Zijn antwoord op hun gebeden zal, wanneer het te zijner tijd komt, alles overtreffen wat zij ooit hebben durven hopen.

Neem het geval van ouders die bidden voor de veiligheid van hun kind op het slagveld. De ouders houden van hun kind en niets kan meer voor hen betekenen dan de veilige terugkeer naar het ouderlijk huis. Maar als het kind niet terugkeert, kan hun eerste gedachte zijn dat God er niets om geeft, dat Hij geen medelijden heeft. Hoe anders zouden de ouders zich voelen als ze konden geloven dat God voor een thuiskomst heeft gezorgd die veel bevredigender is dan ooit in hun gedachten opkwam toen ze baden!

Hoe weinig weet een ouder soms van de ontberingen en het lijden dat hun kind kan worden bespaard door in de dood in te slapen. Per slot van rekening zijn zowel de ouder als het kind leden van een stervend ras, en het verschil tussen sterven op Augustus 2025

het slagveld en later sterven van ouderdom is slechts kortstondig wanneer vergeleken wordt met de eindeloze uitgestrektheid van de eeuwigheid. Vanuit dit standpunt moeten we leren kijken naar het onderwerp van gebed en de manier waarop God onze smeekbeden beantwoordt.

Het feit alleen al dat we tot God bidden is een erkenning van ons geloof dat Zijn wijsheid, macht en liefde die van ons ver te boven gaan. Toch vergeten we dit vaak en hebben we het gevoel dat Hij onze gebeden niet heeft gehonoreerd omdat Hij ze niet heeft beantwoord zoals wij dat zouden hebben gedaan, door de uitoefening van onze eigen minimale vermogens. De lengte van ons veroordeelde leven is erg kort. We beoordelen prestaties aan de hand van het feit of ze wel of niet tot wasdom komen binnen deze korte tijd waarvan we kennis hebben. Maar we moeten Gods werken niet vanuit dit standpunt beoordelen.

De Schriftteksten spreken over God als zijnde "van eeuwigheid tot eeuwigheid". (Psalmen 41:13; 90:2). Hij is niet verplicht om een bepaalde fase van zijn plan binnen ons korte leven te voltooien, zelfs niet als dit te maken heeft met onze individuele verzoeken. Als we vandaag tot God zouden bidden om enkele speciale zegeningen die in overeenstemming zouden zijn met Zijn wil, en het

antwoord zou pas morgen komen, of zelfs overmorgen, dan zouden we ons geloof in Hem niet verliezen, maar ons verheugen als het antwoord kwam. God heeft ook zijn "morgen". Zijn dagen worden niet gemeten in uren, want het zijn eeuwen, en in zijn "morgen"-tijdperk, de duizendjarige periode van Christus' koninkrijk, zullen al die zegeningen waar de wereld terecht naar verlangd heeft, en waar miljoenen hun verzoeken aan God voor hebben uitgesproken, overvloedig over de mensheid worden uitgestort. Als erkenning hiervan zullen de mensen dan antwoorden: "Dit is onze God; wij hebben op hem gewacht, ... wij zullen blij zijn en ons verheugen in zijn heil." - Jesaja 25:9

"Zoals het in de hemel is"

We hebben al geleerd dat God geen gebed zal verhoren dat niet in harmonie is met zijn wil. In het Onze Vader wordt dit principe duidelijk uiteengezet. Het vraagt God om zegeningen over de mensen op aarde - niet om het soort zogenaamd goede dingen waar ze naar verlangen, maar dingen die in harmonie zijn met de goddelijke wil: "Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel." - Matteüs 6:10

Wat een grote vrijheid heeft hij ons gegeven over dingen die in harmonie zijn met zijn wil. Gods wil wordt in de hemel gedaan, en het is zijn bedoeling dat dit in dezelfde mate op aarde zal gebeuren. We

Augustus 2025

kennen natuurlijk niet alle manieren waarop God's wil in de hemel wordt gedaan, maar we kunnen er redelijk zeker van zijn dat het kwaad dat nu op aarde bestaat niet het leven teistert van degenen in het geestenrijk dat we de hemel noemen.

Oorlog is een van de grote kwaden die niet in overeenstemming is met de goddelijke wil. Daarom moeten we bidden voor vrede. (Psalmen 122:6; Nahum 1:15). Sterker nog, we kunnen niet bidden voor Gods wil op aarde zoals in de hemel zonder voor vrede te bidden. Onze gebeden voor vrede moeten in overeenstemming zijn met Gods plan om vrede te stichten, en dat is zijn koninkrijksplan. (Ezechiël 37:21-28). Hij heeft beloofd om een koninkrijk op te richten, om een regering in te stellen. Jezus zal de Koning in die regering zijn. "De regering zal op zijn schouder rusten," schreef Jesaja, en "aan de toename van zijn regering en vrede zal geen einde komen." - Jesaja 9:6,7

God kijkt ongetwijfeld met sympathie naar het verlangen van de mensheid om oorlog af te schaffen. Wanneer internationale spanningen hoog oplopen en oorlog onvermijdelijk lijkt, voelen vrome mensen aan beide zijden zich gedwongen om voor vrede te bidden. De meningsverschillen die oorlog dreigen te veroorzaken kunnen worden opgelost of misschien ook niet, maar we weten dat er uiteindelijk universele

en blijvende vrede zal zijn. Het zal niet zijn omdat de naties eindelijk een werkbare formule voor vrede zullen vinden, maar omdat "De Vrededorst" de heerschappij over de aarde zal overnemen. (Jesaja 9:6). Dan zal het gebed "Uw Koninkrijk kome" worden verhoord.

De regering van Christus wordt in de Schrift gesymboliseerd als de "berg van de HEER". In Micha 4:1-4 lezen we dat de tijd zal komen dat de mensen zullen zeggen: "Laten we opgaan naar de berg van de HEER, en naar het huis van de God van Jakob; en hij zal ons zijn wegen leren, en wij zullen zijn paden bewandelen; want de wet zal uitgaan uit Sion, en het woord van de HEER uit Jeruzalem. En Hij zal rechtspreken onder vele volken, en sterke natiën van verre berispen; en zij zullen hun zwaarden slaan tot ploegscharen, en hun speren tot snoeihaken; natie zal geen zwaard meer opheffen tegen natie, en zij zullen geen oorlog meer leren. Maar zij zullen ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgenboom zitten, en niemand zal hen verschrikken, want de mond van de HERE der heerscharen heeft het gesproken."

Wat een prachtig programma voor ontwapening! Het is Gods programma en als we bidden voor vrede en voor ontwapening van de naties, laten we dat dan doen met de zekerheid dat God ons zal horen en dat Hij onze gebeden zal beantwoorden in overeenstemming met Zijn wil, die door Zijn Augustus 2025

koninkrijk zal zijn. "Hij doet oorlogen ophouden", profeteerde David. - Psalmen 46:9

Deel 2 van onze beschouwing over dit belangrijke onderwerp verschijnt in de uitgave van *The Dawn* magazine van volgende maand. Daarin zullen we andere gedeelten van Het Onze Vader in detail onderzoeken. We zullen ook ingaan op andere aspecten van Gods komende koninkrijk op aarde, dat volgens de Schrift alle mensen zal zegenen en antwoorden zal geven op miljoenen oprechte gebeden die door de eeuwen heen zijn uitgesproken.